

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 144

De doop in Marcus en Lucas

Marcus 1:4. Ik ga ervan uit dat de woorden in dit gedeelte betekenen: 'Het geschiedde..., dat Johannes het werk van vereenzelviging deed in de woestijn en vereenzelviging predikte met allen die zich hadden onderworpen tot (*EIS*) vergeving van zonden.' Heel het werk van Johannes was voorbereidend. Het Griekse woord *EIS* en het Nederlandse woord 'tot' hebben beide de betekenis van 'om te verkrijgen', of 'met de gedachten gericht op'. Johannes' voorbereidende werk bracht hun geen vergeving van zonden, maar vereenzelvigde ze officieel, in Gods ogen, met hen die zich hadden onderworpen, waartoe ze ook moesten behoren op het moment dat het grote offer gebracht zou worden dat ze vergeving zou schenken. Als Johannes' rituele doop ze vergeving had kunnen brengen, waarom had Christus dan moeten sterven?

Marcus 1:8. Hier worden twee dopen tegenover elkaar gesteld: *EN HUDATI* (in water) en *EN PNEUMATI HAGIÖ* (in Heilige Heest). Het Griekse *EN* is heel flexibel en heeft diverse betekenissen. Thayers Lexicon gebruikt zeven kolommen om de betekenis van dit voorzetsel uiteen te zetten. Het kan de betekenis hebben van: in, op, aan, met, door, onder. 'Met' lijkt de meest nauwkeurige vertaling te zijn in deze tekst. Johannes zei: 'ik heb jullie met water vereenzelvigd, maar Hij zal jullie vereenzelvigen met de Heilige Geest'.

Marcus 1:9. Gods doel was dat elke individuele Israëliet vereenzelvigd zou worden met het deel van het volk dat zich had onderworpen. Hij gaf Johannes de opdracht om dit te doen en gaf hem het waterritueel om dat te bewerkstelligen. Aangezien de Here Jezus een Israëliet was,

wilde Hij graag vereenzelvigd worden met hen die deel uitmaakten van deze groep. Daarom zocht hij de bediening van Johannes.

Marcus 6:14,24,25. In deze verzen vinden we drie verwijzingen naar de betekenisvolle titel die de plaats en de bediening van Johannes verklaarde. In het Grieks heette hij: *IOANNES* de *BAPTIZON*. Dit betekent, vertaald in Nederlands: Johannes, de Vereenzelviger.

Marcus 7:2-8. In deze paragraaf vinden we in de Statenvertaling zes keer één of andere vorm van het woord 'wassen'. In de Griekse tekst van 7:4 wordt gesproken van 'de wassingen der drinkbekers'. Dit was de ceremoniële reiniging van vaten. Ja, ze wasten zelfs hun vaten! Dit was één van de 'overleveringen van mensen' die zij hadden aanvaard. De Farizeeën en schriftgeleerden dachten dat zelfs de meest oppervlakkige toepassing van water een vrome daad was.

Marcus 8:28. Hier komt nogmaals de veelbetekenende titel voor, die de positie en bediening van Johannes aangaf.

Marcus 10:38,39. Zie het commentaar op Mattheüs 20:22, 23.

Marcus 11:30. Zie de aantekeningen bij Mattheüs 21:25.

Marcus 14:20. Het Griekse woord voor 'indoopt' in dit vers is *EMBAPTŌ*. Dit betekent letterlijk: 'indompelen' en dit brengt ons weer bij de grondbetekenis van *BAPTŌ*, dat dompelen betekent. De oorspronkelijke betekenis van een woord verdwijnt niet wanneer het woord er een nieuwe betekenis bij krijgt. Woorden hebben hun geschiedenis en het nagaan hiervan kan ons veel kennis opleveren. Ons woord *preveniëren* (van het Latijnse *PRAEVENTUS*) bijvoorbeeld, had oorspronkelijk de betekenis van 'uitgaan voor', dus 'voorafgaan'. Dit is in overeenstemming met de elementen van het Latijnse woord. *PRAE* is 'voor' en *VENIRE* is 'komen'. De tegenwoordige betekenis in het Nederlands is 'beletten', 'verhinderen', 'voortgang tegenhouden'. Latere betekenissen echter kunnen de oorspronkelijke betekenis niet doen verdwijnen. Zie in dit verband I Thessalonica 4:15 (St.vert.).

Velen hebben een gedeelte als dit bestudeerd en hardnekkig geweigerd een poging te doen om het woord *BAPTISMA* anders dan met 'doop' te vertalen, om er de betekenis aan te kunnen geven die ze willen en die over het algemeen blijkt overeen te komen met wat ze gewoonlijk in praktijk brengen. Vervolgens accepteren ze zonder meer de misleidende en belachelijke vertaling van *METANOIA* (bekering), om tenslotte uit te komen bij een conclusie waarvan ze veronderstellen dat het de waarheid van God is. Over dit proces kunnen we echter hetzelfde zeggen als wat wel over computers beweerd wordt: stop er rommel in en er zal rommel uitkomen. De idee dat vergeving van zonden voort kan komen uit een ceremonie met water, is theologische rotzooi. Johannes' waterritueel

identificeerde de mensen als onderdanen. Het opende de weg voor vergeving, maar het bracht deze niet voort.

Marcus 16:16. In dit gedeelte is geen druppel water te bekennen. Het zegt ons: 'hij die gelooft en zich laat vereenzelvigen, zal gered worden'. In Johannes 12:42,43 lezen we van hen die in Hem geloofden, maar weigerden zich met Hem te vereenzelvigen, om te voorkomen dat ze uit de synagoge gegooid zouden worden. Zoals we eerder zeiden: er is een ritueel dat doop genoemd wordt en er is een werkelijkheid die doop heet. Het gaat hier om de werkelijkheid en deze werkelijkheid is onze vereenzelving met de Here Jezus Christus.

Lucas 3:3. Dit gedeelte laat ons de kern zien van Johannes' boodschap. Hij kwam om vereenzelving met de groep Israëlieten die tot onderwerping waren gekomen te verkondigen, voor de vergeving van zonden. Dit was niet gebaseerd op een of andere twijfelachtige beslissing van hemzelf, maar op gezag van God. De woorden van dit vers zijn door duizenden gebruikt om de doop in water essentieel te maken voor de verlossing. Ze doen alsof er ergens in de Schrift een vers zou zijn dat zegt: 'zonder doop in water is er geen vergeving van zonden'. Maar zo'n vers is er niet. Wel is er een vers dat zegt: 'zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving' (Hebr. 9:22). De bediening van Johannes was voorbereidend (Luc. 1:17) en daarom was zijn ritueel er slechts voor vergeving. Ze moesten officieel behoren bij de groep Israëlieten die zich hadden onderworpen om de grote zegen te kunnen ontvangen die het gevolg zou zijn van Christus' dood.

Lucas 3:12. De hier genoemde tollenaars waren belastinginners. Als zij de aanwijzing van Johannes zouden volgen, zouden ze elke cent van hun winstgevende bezigheid verliezen en zouden ze voor niets werken. Hebben zij zich overgegeven toen ze begrepen wat het hun kostte? Het wordt ons hier niet verteld.

Lucas 3:16. Van al de beloften die in het Woord van God gericht zijn tot de gelovigen in Israël, was geen enkele zo groot als de belofte dat ze zouden worden vereenzelvigd met de Heilige Geest en met vuur. De apostel Paulus, vereenzelvigd en één geworden met de Heilige Geest, kon naar waarheid zeggen: 'hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn' (I Cor. 2:13). Ik ben niet in staat hetzelfde te zeggen van de woorden die ik spreek. De grote belofte van identificatie met de Heilige Geest is alleen gegeven aan de mensen van Israël en is niet beschikbaar voor iemand in deze tijd, noch voor de Jood, noch voor de heiden. Zo'n vereenzelving zou de vereenzelvigde maken tot een middelaar tussen God en mensen en dit zou in strijd zijn met de waarheid zoals deze geleerd wordt in I Timotheüs 2:5: 'want er is één God en ook één

middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus'. Dat is de waarheid voor de tegenwoordige tijd. Het was niet de waarheid voor de Handelingenperiode en het zal ook niet de waarheid zijn voor het koninkrijk Gods.

Lucas 3:21. Dit is een herhaling van de waarheid die we in Mattheüs 3:13,17 en Marcus 1:9-11 vinden.

Lucas 7:29,30. Zij die gehoor gaven aan de oproep in Johannes' verkondiging, verklaarden daarmee dat God rechtvaardig handelt in Zijn eisen aan hen. De Farizeeën en Sadduceeën weigerden gehoor te geven aan de eis tot onderwerping aan Gods gebod, zoals dit door Zijn afgevaardigde, Johannes, werd gevraagd.

Lucas 9:19. Weer een tekst waarin de naam en titel van Johannes voorkomen. Gedeelten als deze zeggen iets over Johannes, maar geven ons geen verdere informatie over de doop.

Lucas 11:38. Het woord voor 'wies', is hier *BAPTIZŌ*.

Lucas 12:50. De Here Jezus verborg de precieze aard van Zijn komende dood door die *BAPTISMA* te noemen. Hier is een duidelijk voorbeeld van het figuurlijk gebruik van dit woord. Als iemand beweert dat er altijd 'onderdompeling in water' mee wordt bedoeld, ontkent hij het gebruik ervan in het Woord van God. Om de aard van deze uitspraak te begrijpen, kunnen we, bij wijze van illustratie, veronderstellen dat de eerste astronauten, op het punt om naar de maan te vliegen, zouden zeggen: 'we moeten een ervaring ondergaan en we staan onder grote druk totdat die achter de rug is'. Dat zou een heel figuurlijke uitspraak zijn, die echter gemakkelijk begrepen kon worden door hen die van het doel om de maan te bereiken op de hoogte waren. De uitspraak van de Heer was even eenvoudig te begrijpen voor hen die hem hoorden. Hij zou ondergaan in de dood.

Lucas 16:24. Het woord voor 'dope' is hier *BAPTŌ*, wat ons terug brengt bij het oorspronkelijke gebruik en de grondbetekenis van dit woord. We mogen noch de geschiedenis, noch de ontwikkeling van dit woord negeren. Als aan iemand in de eerste eeuw die Grieks studeerde, zou worden gevraagd wat de betekenis was van het woord *BAPTŌ*, zou hij waarschijnlijk hebben geantwoord: 'Het betekent onderdompelen, en we gebruiken het ook op die manier. Maar het kan ook de betekenis hebben van: het verven van textiel, wassen, overstromen, vereenzelvigd worden, samenvoegen, afhankelijk van de context waarin het gebruikt wordt'.

Lucas 20:4. Het gaat hier om een heel belangrijke vraag die de schriftgeleerden en oudsten hadden kunnen beantwoorden. Als ze dat gedaan hadden, zouden ze zich hebben overgegeven aan Gods waarheid. Daarom werden deze leiders gedwongen hun onkunde en hun

onvermogen te erkennen om anderen te leiden in een zaak die van het grootste belang was voor allen in Israël. Zij durfden de Goddelijke oorsprong van deze toevoeging aan Israëls godsdienst niet toe te geven.